

198 1968

SEGON PREMI

" ORACIO PETITA, PERÒ CONFIADA DELS HOMES D'AVUI
A NOSTRA DONA DE LA PAU DE CASTELLITX D'ALGAIDA "

Ara que el dia ençata el cel
amb un trinxet de claror i mel
i el fum primer, poruc, s'enfila
d'una caseta, al camp d'argila,
venim a Vos, a Castellitx,
per esbrinar-vos un desig :

-El mon ahir era un pessebre,
avui un pou d'odi i tenebra.
Abans goixava, arreu, l'amor.
Ara per tot regna el dolor.

Les nacions enginien armes
i cada crit desferma alarmes
perque en el cor colga el cremell
mai apagat de d'odi vell
i tothom diu un sol mot : "Guerra"
i plora angúnia i tem la terra.

Volem un do, Mare, no més :
"Pau". I alçarem - nous cossiers -
la " Dança Nova " i l'alegria
florirà al Camp de l'Agonia
i de bell nou serà feliç
el mon talment un paradís,

i, encarcerats recels i agravis,
s'estimaran fills, pares i avis.

Ens tenyirà l'amor la sang
i el cel treurà un arc-iris blanc.

Un crit només : "Pau", dolça Mare.

Un prec tan sols : "Pau", sempre i ara.
Gracies, de cor. Adéusiau,
Verge algaidina de la Pau.

Mn. Baltasar Coll i Thomás